

have jo allerede flere i den Egn, hvor jeg er fra — dersom det viser sig, at det er praktisk, hvad vi her gjøre. Derfor siger jeg, at jeg for mit personlige Bedkommende vil ikke afholde mig fra at stemme for denne Sag, men vil være med til at anbefale den og stemme for den og ønske, at der maa komme en Bane fra Horsens til Lørring efter dette System, forsaavidt det slaar til, hvad de Sagtyndige have sagt til mig, at det vil være en Del billigere. Det ærede Medlem maa altsaa virkelig ikke sige til os, at vi have handlet letſindigt i denne Sag. Jeg skal slutte med at sige, at jeg har aldrig været klogere, efter hvorledes jeg har kunnet opfatte det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i den Kæffe af Aar, jeg har høit Veilighed til at sidde i Rigsdagen sammen med ham, end at han netop altid har hævdet den gamle bekendte Sætning, at vi skulle være vor egen Lykkes Smed, at Folkets Røst er Himlens Dom, at Folk skulle have Lov til at ligge, som de have redet o. s. v., jeg kunde blive ved at fortsætte med en hel Del gode danske Mundheld i denne Retning. Men naar vi nu selv ønske at faae den Sag ordnet paa den Maade, og vi ere glade ved at faae Lov til at anlægge dette Anlæg, hvorfor vil det ærede Medlem, som er et saa veltalende Exempel hele Landet over, og som i denne Sal har hævdet, at vi netop skulle have Lov til at bestemme, hvad vi selv ville, hvorfor vil han saa ikke lade os selv om det? Vi behøve ikke at have noget særligt Forsyn, thi denne Sag er vel overveiet igjennem Aaringer. Han kan da lade os have Lov til, naar vi blive enige om at føre denne Sag igjennem og selv betale det, nu endelig engang at faae dette Baneanlæg. Ja, man maa jo ikke ved denne Sag, som jo er Lørringbanen, tale om Gibe-banen, thi ellers vilde jeg sige, at det forekommer mig, at Lørringbanen faar for Lidt, nemlig slet intet direkte Tilskud, hvorimod Gibe-banen jo skal have et Tilskud af 100,000 Kr., men det kan jeg jo ikke komme dybere ind paa under denne Sags Behandling.

Berg: Jeg skal blot gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at han maa have en om Samvittighed, hvis han tror, jeg har sigtet til ham ved Ordet „Letſindighed“. Hvis det ærede Medlem tror, jeg har sigtet til ham, maatte det bero paa, at det var hans Vidskab, som havde fremtaldt Forandring af Systemet fra bredsporet til smalsporet; men dette har jeg dog hidtil ikke troet. Ved Ordet „Letſindighed“ sigtede jeg blot til, at jeg troede ikke, det var ret vel

overveiet til alle Sider, at man pludselig har forandret Systemet fra bredsporet til smalsporet paa disse Strækninger. Er det ærede Medlem berørt af det, har han jo Anledning til at angribe mig, men er han ikke det, har han ikke haft nogen Indflydelse paa, at vi fik denne glade smalsporede Bane, saa maa han rette sine Bemærkninger andet Steds hen. Naar det ærede Medlem taler om, at Folkets Røst er Himlens Dom med Hensyn til denne Bane, saa vil jeg dog foreslaa ham at gaa over i Egnen ved Standerborg og i de Kommuner der tage en almindelig Afstemning om dette Spørgsmaal. Han kan gaa til Sviring-Hornborg Kommune og spørge, om man der er glad ved at skulle betale 10 Kr. pr. Td. Hartkorn aarlig i 30 Aar for at faae en Bane midt igjennem en Kommune, hvis sydlige Ende ligger ved Statsbanen, og hvis nordlige Ende ligger lige saa nær ved en god Landevei. Han vil der møde stærke Protester fra en stor Del af Beboerne i denne Kommune, og dersom han vil gaa til Standerborg Amt og spørge ikke dem blandt Amtsraadets Medlemmer, der vedtog for 2 Aar siden at bevilge 200,000 Kr., men Befolkningen, hvorledes de hensigtsmæssigt skulle anvende disse 200,000 Kr., vil han faae en anden Anstufelse. Det kan ikke hjælpe, at de Herrer bilde os ind, at et Amtsraads Beslutning er Himlens Dom; thi Amtsraadet bestaar jo af en kongevalgt Formand, af valgte Herremænd, som med Formanden udgjøre Halvdelen, og lige saa mange Mænd, valgte af Delegerede fra Sogneraadene, der kunne sammenfattes af Lidt over $\frac{1}{10}$ af et Sogns Beboere; altsaa næsten $\frac{9}{10}$ af en Amtsraadskreds's skatteyndende Borgere kunne være udelukkede fra Indflydelse paa Amtsraadet. Og saa skulde dog et Amtsraads Beslutning, hvor hurtig den end fattes, betragtes som — Himlens Dom!

Bust: Ja, det ærede Medlem har dog levet saa længe, at han maa vide, at det ikke længer gaar med almindelige Lægfolk som i gamle Dage, da det var godt Latin, at staa op og tage fat paa almindelige Bønders Udtalelser, omkalfatre dem, sætte dem paa Hovedet og saa trække dem frem og sige: Der kan I se, hvorledes de se ud! Det gaar ikke længer saaledes. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kan være ganske rolig for, at saa vidt ere vi Bønder komne, at vi ikke lade os paadutte Andet, end hvad vi have sagt. Jeg har ikke sagt, at Amtsraadets Dom var Himlens Dom, men jeg sagde til det ærede Medlem, at jeg var overbevist om, at netop han særlig hævdede